

De Geschiedenis van Palestina in 10 Sides

Islamic Knowledge

SPREADING THE LIGHT OF 'ILM

www.islamicknowledge.co.uk (coming soon)

Data zijn bij benadering

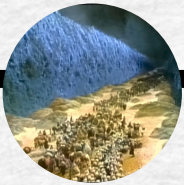
Onbekend vC

Adam AS bouwde de Ka'bah in Mekka. 40 jaar later bouwde hij of zijn kinderen al-Aqsa moskee in Jeruzalem. Moskee is geen 'gebouw', het is een stuk land aangewezen voor het aanbidden van Allah. Dus het hele al-Aqsa terrein is aangewezen voor het aanbidden van Allah.

1,203 vC

Musa AS leidt de kinderen van Ya'qub (Banu Israel) van Egypte (ontsnappen de Farao) richting Palestina. Zij weigeren Palestina binnen te treden gezien de Kanaänieten daar de macht hebben. Zij zijn voor 40 jaar verbannen.

1,157 vC

Na 40 jaar verbannen te zijn geweest, veroverd Banu Israel Jeruzalem van de Kanaänieten onder de leiderschap van Yusha' bin Nun AS. Palestina is verdeeld tussen 12 stammen. Zij ervaren nog altijd uitdagingen van de overige Kanaänitische en Filistijnse stammen die zich dichtbij het Palestina westkust bevinden.

550 vC

Koning Cyrus de Grote, van het Perzische rijk, verslaat het Babylonische rijk volledig, inclusief Palestina. Hij laat toe dat Banu Israel terugkeert naar Jeruzalem. Sommige gingen terug en andere bleven in Perzië.

10,000 vC

De stad Jericho, (huidige Westelijke Jordanoever, waar Jeruzalem zich bevindt) is gebouwd door de Natufiërs, voorouders van de Arabieren

1,500 vC

Egypte heerst over Palestina. De Farao van Egypte maakt tot slaaf veel van Ibrahim AS' nakomelingen die gevestigd waren in Egypte nadat Ya'qub AS daarheen verhuisde.

1,025 vC

De 12 stammen van Banu Israel verenigen zich onder hun eerste koning, Talut (Saul). Ze vechten met de Filistijnen. Goliath, een machtige Filistijnse krijger, wordt vermoord door de Israëliësch schaapherder Dawud AS. Later wordt hij de koning.

722 vC

Gebruikmakend van de verdeeldheid van Banu Israel, hebben de Assyriërs het koninkrijk Samaria in het noorden veroverd.

5,000 vC

Ghasuliërs en anderen emigreren naar Palestina, zij ontwikkelen dorpen en allerlei vaardigheden

1,790 vC

Ibrahim AS en zijn neef Lut AS migreren naar Palestina (Kanaän) van Ur, een plaats in huidige Irak, welke onderdeel was van het Babylonische koninkrijk. Later, werd Lut AS bevolen om naar de steden Sodom en Gomorra te gaan, oosten van Jeruzalem. Ibrahim AS' kleinzoon, Ya'qub (ook genaamd Israel), de zoon van Ishaq AS, verhuist naar Egypte wegens zijn zoon Yusuf AS.

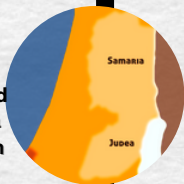
1,018 vC

Dawud AS is de tweede koning van de Israëliërs en verhuist richting Jeruzalem, momenteel geregeerd door de Jebusieten, een Kanaänitische stam. He verslaat ze en Jeruzalem wordt de hoofdstad. Hij bouwt een moskee - op het terrein van de al-Aqsa moskee, die aangewezen was door Adam AS. Joden refereren hiernaar als 'Tempel'.

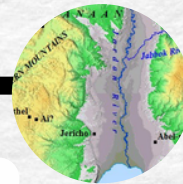
978 vC

Na het overlijden van Dawud AS werd zijn zoon Sulayman AS de koning. Hij voltooide Dawud AS's Moskee. Joden geloven dat dit het eerste huis van God is en refereren ernaar als 'Tempel'. Na Sulayman AS, splitsten de 12 stammen van Banu Israel naar 2 gebieden: het koninkrijk van Samaria in het noorden en het koninkrijk van Judea in het zuiden, met Jeruzalem als hoofdstad.

3,000 vC

De Kanaänieten, die Semieten waren, migreren van de Levant (gebied van huidige Syrië, Jordanië, Irak) en beginnen huidige Palestina te bezetten. Jeruzalem is een Kanaänitische stad.

538 vC

Koning Darius, van het Perzische rijk, staat toe dat de Tweede Tempel gebouwd wordt. Hij voorziet ze zelfs van financiële hulp. De wederopbouw wordt geleid door de gouverneur van Judea, Zerubbabel.

333 vC

Alexander de Grote reist van Griekenland naar het oosten om het Perzische rijk te veroveren en krijgt de macht over Jeruzalem. Hij sterft jong, waarna de Ptolemaeën de leiding nemen over Egypte en de Seleuciden over het gebied van Palestina, Jordanië, Syrië & Irak.

264 vC

De Romeinen beginnen richting het oosten te gaan, nemen controle over Noord-Afrika-huidige Tunesië.

164 vC

Banu Israel (de Hasmoneaanse joden) komen in opstand tegen de Seleuciden in het Makkabische opstand. Ze heroveren Jeruzalem en vestigen het Hasmoneaanse rijk maar Banu Israel begint onderling te vechten.

0 vC

Isa AS is geboren. Echter, Banu Israel wijzen hem af. Ze gaan naar de Romeinse gouverneur Pontius Pilatus en krijgen Isa AS 'gekruisigd' - of dat geloven ze tenminste.

37 vC

De Romeinen benoemen Herodes, een joodse bekeerling, om Jeruzalem te overzien. Hij breidt de moskee schroetschalig uit (genaamd 'Herodes' Tempel'). Hij plaatst een adelaar bij de ingang om de Romeinen te plezieren.

63 vC

De Romeinen veroveren Jeruzalem onder keizer Pompeius. Judea (waar Moskee al-Aqsa ligt) is nu onderdeel van het Romeinse Republiek.

66

De Banu Israel komt in opstand tegen de Romeinen in Palestina. Na maandenlang vechten, vernietigen Vespasianus en Titus de opstand en maken geheel Jeruzalem met de grond gelijk. De tempel van Herodes is vernietigd en Banu Israel zijn verbannen.

320

De Byzantijnse keizer (het Byzantijnse rijk was de voortzetting van het Romeinse rijk in het Oosten) Constantijn wordt een christen. Jeruzalem wordt nu geregeerd door christenen. Vervolging van joden begint zodra christenen Palestina voor 300 jaar regeren.

570

Muhammad vrede en zegeningen zij met hem, is geboren

637

De tweede kalief van de Moslims, Umar RA heeft veel van Perzië veroverd en verovert nu Jeruzalem. Hij ontmoet Sophronius, tekent een verdrag en maakt moskee al-Aqsa schoon (dat is het hele complex)

624

Heraclius, de Byzantijnse keizer herovert Jeruzalem van de Perzen zoals is voorspeld in de Qur'an (Surah al-Rum). Joden worden weer vervolgd. Sophronius, een vrome priester, wordt patriarch van Jeruzalem.

614

Het Perzische rijk, dat sterker wordt, vallen aan en veroveren Jeruzalem. Ze maken het met de grond gelijk en het 'Ware Kruis' wordt meegenomen naar Perzië. Joden zijn nu weer in staat christenen te vervolgen.

1099

Europese christenen mochten de heilige plekken bezoeken onder het gezag van de Moslim. Echter, Al-Hakim, de Fatimitische kalief begint christenen te vervolgen en vernietigt de kerken van de Heilig Grafkerk. Paus Urbanus II roept de christenen op om tegen de Moslims te vechten en Jeruzalem terug te winnen met de belofte van het paradijs. De Byzantijnen sluiten zich aan bij de Europeanen, en dit is de eerste kruistocht. Ze komen Jeruzalem binnen, inclusief Masjid al-Aqsa en slachten iedereen af. Zij vestigen een staat genaamd het Eerste Koninkrijk. Ze beginnen ook met het vervolgen van de joden.

1114

Nur al-Din Zenghi, van de Zenghid-dynastie welke regeerde namens het Seltsjoekse rijk, heroverd Aleppo en Edessa in Syrië. Dit is de aanleiding voor de Tweede Kruistocht, het wordt geleid door koning Lodewijk VII van Frankrijk en koning Conrad III van Duitsland. Maar ze slagen er niet in om Aleppo terug te nemen en worden teruggestuurd.

1187

Na het verenigen van de Moslims, verslaat Salahaddin al-Ayyubi de kruistochten en heroverd Jeruzalem in de Slag bij Hatin

1192

De Derde Kruistocht, voornamelijk geleid door koning Richard I van Engeland, leidt tot een reeks oorlogen met Salahuddin, uiteindelijk eindigend met een vredesverdrag. Salahuddin overlijdt en de Ayyubid Dynastie na hem stemt ermee in om de Europeanen een tweede koninkrijk in Palestina te bieden, met Acre als hoofdstad.

1453

De Ottomaanse Sultan Mehmed II verslaat de Byzantijnen en veroverd Constantinopel (Istanbul). Dit maakt een volledig einde aan het Oost-Romeinse (Byzantijnse) rijk, dat veel prominenter was dan het westerse rijk.

1291

Na nog drie mislukte kruistochten door de Europeanen, heroveren de Mamelukken Acre volledig, de laatste buitenpost van de kruisvaarders

1258

De Mongolen plunderen Bagdad, de weg is vrij voor hen om Palestina over te nemen. Echter, in 1260, in de Slag bij Ain Jalut, de Egyptische Mamelukken (opvolgers van de Ayyubid-dynastie) verslaan de Mongolen en krijgen controle over Palestina.

1517

De Ottomanen verslaan de Mamelukken en krijgen controle over Palestina. Joden werden vervolgd door de had been persecuted by the Burji Mamelukken, maar kregen nu amnestie van de Ottomanen. Joden waren ook in Europa vervolgd tijdens de zwarte pest, ze vinden ook amnestie bij de Ottomanen en dus verhuizen sommigen daarheen. Sulayman bouwt de prachtige muren rondom Jeruzalem.

1683

De Ottomanen mislukken in hun tweede poging om Wenen te veroveren. Het rijk raakt in verval.

1789

De Franse Revolutie vindt plaats, de Europese natiestaten ontwikkelen zich en het protestantisme is in opkomst. Joden worden aangemoedigd terug naar Europa te komen. In Rusland en het door Rusland bezette Polen is de vijandigheid jegens de Joden zeer hoog. In heel Europa worden joden afgeslacht tijdens 'pogroms' (het doden van joden).

1879

Naarmate de Europese pogroms (het doden van joden) toenemen, krijgt de haat jegens joden de naam 'antisemitisme'.

1875

Het nationalisme groeit onder de Arabieren, ontevreden over de Ottomaanse overheersing. De eerste Arabisch-nationalistische partij wordt gevormd. De Europese landen hopen te verdelen en te bezetten.

1830

Europese landen beginnen delen van het Ottomaanse Rijk over te nemen. Frankrijk annexeert het Ottomaanse Algera, Italië neemt Libië in.

1881

Joodse 'pogroms' (moorden op Joden) gaan door in Rusland en Roemenië. In Roemenië en Rusland ontstaan veel groepen die 'Lovers of Zion' worden genoemd. Ze willen Joods zelfbestuur

1888

De Ottomanen verdelen Palestina in drie gebieden: Acre, Nabloes en Jeruzalem. Het Ottomaanse Rijk wil Jeruzalem nauwlettend in de gaten houden om Europese inmenging te voorkomen.

1890

Als gevolg van de aanhoudende vervolging in Europa verlaten veel Joden Europa naar Marokko, Turkije, Canada en Amerika. Een kleine minderheid emigreert naar Palestina.

1896

Oostenrijkse journalist Theodore Herzl, een niet-religieuze Jood, sticht de zionistische beweging. De enige oplossing die hij voelt is de oprichting van een Joodse staat. Hij heeft een regering nodig die zijn zaak sponsort. De Joden zijn van mening dat de enige manier om antisemitisme aan te pakken het vestigen van een staat voor het Joodse volk is in een land waar Banu Israel ooit leefde; Palestina.

1902

Nadat hij geen succes heeft geboekt bij de Duitsers, probeert Herzl de gunst van de Britten te winnen. Hij spreekt met premier James Balfour en legt uit hoe het zionisme ten dienste zal staan van het Britse imperialisme in het Midden-Oosten. De Britten wisten dat dit ook de Joodse migratie naar Groot-Brittannië zou beperken.

1901

Herzl schrijft rechtstreeks aan sultan Abdul Hamid II, waarin hij stelt dat als joden zich in Palestina willen vestigen, de joden alle schulden van het rijk zullen afbetalen. Hij antwoordt met "Ik zou liever hebben dat mijn lichaam in kleine stukjes wordt ontleed dan Palestina weg te geven". Het Joods Nationaal Fonds (JNF) is opgericht, gefinancierd door de Rothschilds. Het doel is om Palestijns land te kopen.

1897

Het eerste zionistische congres vindt plaats in Bazel. Zij vormen de Wereld Zionistische Organisatie en beschouwen twee landen voor de Joden; Palestina en Argentinië. De Oost-Europese (Russische) Joden hielden vol dat het Palestina moest zijn. 'Zion' betekent het gebied van de tempel van Salomo. Rond deze tijd munt Israel Zangwill de term "Een land zonder volk voor een volk zonder land". Later gaf hij toe dat het land al aan anderen toebehoort.

1903

Groot-Brittannië, dat geen enkele immigratie van Joden naar Groot-Brittannië wil, stelt Oeganda, Cyprus en de Egyptische Sinaï voor als optie voor de Joden. Dit stond bekend als de Oost-Afrikaanse regeling. Zij wezen dit af en eisten Palestina. Veel rabbijnen zijn niet blij met het zionisme; zij geloven dat een terugkeer naar Palestina alleen kan plaatsvinden door goddelijke tussenkomst en beschouwen het zionisme daarom als ketters.

1904

Theodore Herzl overlijdt, hij wordt opgevolgd door Dr. Chaim Weizmann, een Russische Jood. Zoals de meeste Russische joden heeft zijn zinnen op Palestina gezet. Hij ontmoet de Britse premier Balfour. Hij bouwt een sterke vriendschap met hem op.

1908

De Jong-Turkse Revolutie eist het herstel van de grondwet en probeert sultan Abdul Hamid van de Ottomanen af te zetten.

1914

Wereld oorlog 1 begint. Turkije treedt toe als bondgenoot van Duitsland. De zionisten hebben hun ogen op Palestina gericht en verzekeren de Britten dat zij een voorpost zullen zijn voor de Britse belangen in de regio. Weizmann verbindt zichzelf en het zionisme aan de Britse oorlogsinspanningen, met dien verstande dat Groot-Brittannië hen zal belonen met een publieke verklaring van politieke steun voor het zionisme. De Britten hadden hetzelfde beloofd aan de Arabische nationalisten, zoals Sharif Hussein, als ze in opstand zouden komen tegen de Ottomanen.

1909

De nationalistische Jonge Turken werpen Sultan Abdul Hamid II omver. Weizmann weet dat dit zijn kans is om de kwestie van het zionisme aan de orde te stellen.

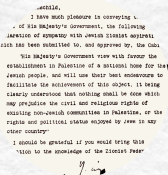
1916

Nadat de Europeanen de Duitsers en hun geallieerden verslaan, wordt het Sykes-Picotverdrag bekrachtigd. De Europeanen verdelen Ottomaanse gebieden welke zij uiteindelijk hopen te bezetten. Groot-Brittannië zou Irak bezetten en het gebied van Egypte tot aan het Oost-Palestina. Frankrijk zou Libanon en Syrië bezetten. Palestina wordt beloofd aan de Zionisten. De Arabische nationalistenvonden dat zij Palestina zouden krijgen.

1917

De Balfour-verklaring werd geschreven door de Britse minister van Buitenlandse Zaken en voormalig premier James Balfour. Dit is een maand voordat de Ottomanen Jeruzalem overgeven. In 67 woorden drukte Balfour uit hoe Groot-Brittannië het zionistische project van de vestiging van Joden in Palestina zou steunen.

1919 CE

Het King-Crane Commissie rapport wordt vrijgegeven waarin het Palestijnse volk wordt gevraagd hoe het geregeerd wil worden. Het antwoord van de Palestijnen is duidelijk: De overwinning van het zionisme zou Arabische slavernij betekenen. Op dat moment is 90% van Palestina niet-Joods.

1929

De incidenten rondom de Buraq-muur (Klaagmuur) vinden plaats in het door de Britten gemandateerde Palestina. Joden die in Palestina wonen marcheren naar de westelijke muur – die door de moslims de Buraq-muur wordt genoemd omdat de Profeet zijn vervoermiddel daar achterliet tijdens Al-Isra – en scanderen: “De muur is van ons”. Joden geloven dat de Klaagmuur het enige overgebleven deel is van de tempel van Salomo. Als gevolg van deze gebeurtenis breken er in heel Palestina rellen uit, waarbij aan beide kanten honderd doden vallen. De Britten geven de schuld aan de Palestijnen. Een internationale onderzoekscommissie uit 1930 oordeelt dat de Klaagmuur eigendom is van de moslims.

1922 CE

Groot-Brittannië brengt een witboek uit waarin de Balfour-verklaring wordt verduidelijkt en dat dit niet betekent dat de zionisten gezag zullen hebben in Palestina. Maar veeleer zullen ze daar gewoon als vluchtelingen leven.

1935

The Nazi holocaust begins as Zionists continue to take the land of the Palestinians under British-mandated Palestine. Fed up, the Palestinians declare a general strike and revolt against the British for 3 years. Over 4,500 Palestinians are killed including many leaders.

1938

De Conferentie van Évian vindt plaats waarin de geallieerden bespreken waar Joodse vluchtelingen uit Duitsland naartoe kunnen verhuizen. De Zionisten boycotten de gebeurtenis omdat ze niet willen dat de Joden ergens anders heen gaan dan Palestina.

1939

Om de Palestijnen die lijden onder de zionistische vervolging te sussen, brengen de Britten een witboek uit waarin zij een vermindering van de Joodse immigratie naar Palestina voorstellen. De zionisten gaan in het offensief met de Palestijnen en de Britten. Irgun en Haganah, twee zionistische milities, beginnen Palestijnen en Britten, waaronder Lord Moyne, te bombarderen en te doden. Er vestigen zich steeds meer Joden in Palestina. Zij vertegenwoordigen inmiddels 30% van de bevolking van Palestina. Ondertussen gaat de Holocaust in nazi-Duitsland door. Nu de Eerste Wereldoorlog hen de Balfour-verklaring heeft opgeleverd, zijn de zionisten ervan overtuigd dat de Tweede Wereldoorlog hen een staat zal geven.

1944

De zionisten vallen Britse overheidsgebouwen aan en proberen de Britse Hoge Commissaris Sir Harold McMichael te vermoorden. Na de moord op Lord Moyne en de herhaalde zionistische aanvallen spreekt Winston Churchill zijn bezorgdheid uit over de Britse sponsoring van het zionisme in het Lagerhuis.

1940

Zionisten overtuigen Groot-Brittannië ervan een Joods bataljon op te richten als onderdeel van het Britse leger. Ze werden door de Britten volgens hoge militaire normen opgeleid. In 1941 richtte de militie Haganah, met behulp van de Britten, de Palmach op: een commando-eenheid van 32.000 Joden opgeleid door het Britse leger.

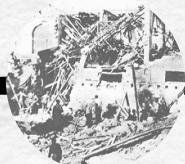

1946

Zionistische milities blazen op één dag elf bruggen op, waardoor de verbindingen tussen Palestina en Trans-Jordanië, Syrië, Libanon en de Sinai worden verbroken. De zionistische militie van Irgun blaast het King David Hotel (Brits hoofdkwartier) in Jeruzalem op, waarbij 92 doden vallen. De VS oefenen ook druk uit op Groot-Brittannië om de beperkingen op Joodse migratie naar Palestina te versoepelen.

4 Januari 1947

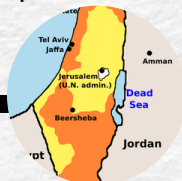
Het bloedbad in Jaffa vindt plaats. 26 Palestijnen worden gedood.

Januari-juli 1947

Zionisten vermoorden meer dan twintig Britse militairen. De Britten vragen het aan de nieuw gevormde Verenigde Naties, maar de zionisten zetten hun terreur voort, ze vermoorden Clifford Martin en Marvyn Paice, twee Britse sergeanten. Vervolgens hangen ze hun lichaam op terwijl ze een boobytrap maken.

November 1947

Zionisten lobbyen bij de VS om een Joodse staat te creëren, waarna de nieuw gevormde Verenigde Naties (voornamelijk gevormd door de Britten en de VS) een plan voor verdeling naar voren brengen. Joden zouden nu 55% van Palestina krijgen, ook al vormden ze slechts 37% van de bevolking en bezaten ze momenteel slechts 7% van het land. De VN-partitie houdt de Westelijke Jordaanoever (Jeruzalem ligt binnen de Westelijke Jordaanoever) en de Gazastrook voor de Palestijnen. De Arabieren zijn woedend over dit besluit en vragen een internationaal gerechtshof om te bepalen hoe de VN-verdeling legaal is.

Augustus 1947

De Britten kondigen aan dat ze Palestina in november zullen verlaten.

12 December 1947

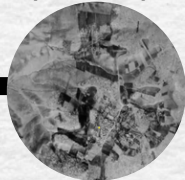
Er vindt een bloedbad in Haifa plaats. 55 Palestijnen worden vermoord door zionisten.

13 December 1947

Er vindt een bloedbad in Yaheda plaats. 19 Palestijnen worden vermoord door zionisten.

18 December 1947

Vijf Palestijnse kinderen vermoord in het dorp Qazaza toen zionistische terroristen het huis van de dorpsleider opblazen.

19 December 1947

Twee auto's vol Haganah-terroristen rijden door het Palestijnse dorp Khisas en schieten machinegeweren af, waarbij tien Palestijnen om het leven komen.

14 April 1948

De Lehi- en Irgun-militie komen verkleed als Palestijn het dorp Naser al-Din binnen. Ze doden alle dorpelingen behalve 40 mensen en vernietigen het met de grond gelijk.

10 April 1948

Het bloedbad van Deir Yassin vindt plaats in april. Irgun-milities doden 250 Palestijnen. De gebeurtenissen werden door de zionisten overdreven om de Palestijnen angst aan te jagen en velen van hen aan te moedigen Palestina te verlaten.

1 Januari 1948

200 Zionistische terroristen, gewapend met handgranaten en machinegeweren, sluipen 's nachts het kleine dorpje al-Sheikh binnen. Ze vermoorden 40 mensen in het dorp.

14 mei 1948

Een groep zionistische terroristen, geleid door David Ben-Gurion, verklaart de oprichting van de Staat Israël.

15 mei 1948

Het Tantura-bloedbad vindt plaats. Er worden 200 Palestijnen gedood.

20 mei 1948

De VN benoemen Graaf Folke Bernadotte als bemiddelaar tussen de Israëli's en Palestijnen. Hij oordeelt dat de Palestijnen worden vervolgd. Hij wordt snel vermoord door de zionistische milite Lehi (Stern Gang).

21 mei 1948

Zionisten omsingelen het dorp Beit Daras en plegen een bloedbad onder de vrouwen en kinderen van het dorp.

11 juli 1948

Het Israëli'sche 89e Commando Bataljon, onder leiding van Moshe Dayan, bezet Lydda als vergelding voor de dood van verschillende Israëli'sche soldaten. Ze vertellen de mannen dat ze veilig zullen zijn als ze naar de Dahmash-moskee verhuizen, maar zodra de Palestijnen daar naartoe gaan, worden 80-100 van hen vermoord. Hun lichamen blijven 10 dagen onbeheerd achter en beginnen te ontbinden.

29 oktober 1948

Zionisten slachten vrouwen en kinderen af in de dorpen van Dawayma. Om de kinderen te doden, braken ze hun hoofden met stokken. De personen die deze gruweldaden begingen, werden leiders van de Zionistische staat.

31 oktober 1948

Het bloedbad van Hula vindt plaats. 85 Palestijnen worden gedood door zionisten.

1948

Na de aankondiging van de oprichting van Israël en gefrustreerd door de VN-resolutie van 1947, rukte een gecombineerde Arabische militaire macht uit Egypte, Jordanië en Syrië op naar Palestina. Het Israëli'sche leger, dat veel beter was uitgerust en getraind door de Britten tijdens de Tweede Wereldoorlog, versloeg deze strijdmacht. In plaats van 55% bezetten ze nu 78% van Palestina. Alleen de Westelijke Jordaanoever (bezet door Jordanië) en de Gazastrook (bezet door Egypte) waren nog niet onder hun controle. Hierdoor werden 700.000 Palestijnen vluchtelingen, en deze etnische zuivering staat bekend als de 'Al-Nakba' (catastrofe).

1950

Israël voert de Wet op de Terugkeer in. Deze wet verleent automatisch het recht op Israëli'sch burgerschap aan alle Joden van overal ter wereld. Israël bouwt nederzettingen voor deze Joodse immigranten. Palestijnen kunnen niet terugkeren naar hun huizen na de 'Al-Nakba', ondanks de VN-resolutie die dit afdwingt. Deze wet wordt algemeen beschouwd als een apartheidswet.

7 februari 1951

Het bloedbad van Sharafat vindt plaats. Ze dringen het dorp Sharafat binnen, waarbij 10 Palestijnen worden vermoord en huizen worden vernietigd. In heel Palestina zijn er beperkingen op de bewegingsvrijheid en werkgelegenheid voor Palestijnen.

1964

De Palestijnse Bevrijdingsorganisatie (PLO) wordt opgericht onder auspiciën van de Arabische Liga.

29 oktober 1956

Het bloedbad van Kafr Qasem vindt plaats. Nadat de timing van de avondklokken plotseling is gewijzigd, doden de zionisten 43 mannen die onderweg naar huis zijn van hun werk.

14 oktober 1953

Het bloedbad van Qibya vindt plaats, uitgevoerd door de Commando-eenheid 101 van Ariel Sharon. Ze dringen het dorp Qibya binnen en doden 75 mannen, vrouwen en kinderen.

13 november 1966

Het bloedbad van al-Sammou vindt plaats. Zionisten vernietigen 125 huizen in al-Sammou en doden 18 Palestijnen.

13 november 1967

De Zesdaagse Oorlog vindt plaats. Met de toenemende aanwezigheid van het Egyptische leger in de Sinai-provincie valt Israël Egypte aan. Binnen 6 dagen verslaat Israël Egypte en de Arabische landen, en annexeert de Westelijke Jordaanoever (Jeruzalem ligt binnen de Westelijke Jordaanoever) en de Gazastrook. Een VN-resolutie wordt uitgevaardigd om Israël te bevelen het geannexeerde land terug te geven, maar zij geven hier geen gehoor aan. De Westelijke Jordaanoever heeft meer dan 1 miljoen Palestijnen. 350.000 van hen worden verdreven als Israëliische kolonisten zich vestigen.

21 augustus 1968

De Al-Aqsa-moskee wordt in brand gestoken door een kolonist en de hele zuidelijke vleugel wordt verwoest, inclusief de kostbare preekstoel van Salahuddin al-Ayyubi.

september 1978

Anwar Sadat ondertekent een vredesverdrag met Israël dat een einde maakt aan de vijandigheden tussen Egypte en Israël. Echter, dit was slechts een verdrag tussen Egypte en Israël en betekent alleen dat Egypte niet langer kan interfereren in de etnische zuivering van Palestina. Sadat wordt door de Egyptenaren als een verrader bestempeld en wordt daarom vermoord.

15 maart 1978

Zionisme heeft altijd gewild dat Zuid-Libanon bij hen zou horen. Dus moedigt Israël de christelijke militie aan om moslimdorpen in Libanon te bezetten. Wanneer Palestijnen reageren door 34 Joden in Tel Aviv te doden, heeft Israël de perfecte aanleiding om Libanon binnen te vallen.

21 augustus 1973

De Jom Kipoer-oorlog vindt plaats. Anwar Sadat, de president van Egypte, gefrustreerd omdat Israël de VN-resolutie van 1967 niet heeft nageleefd om het land dat het tijdens de Zesdaagse Oorlog annexeerde terug te geven, lanceert een verrassingsaanval op Israël. Maar Ariel Sharon duwt de Egyptische troepen terug en stuurt een divisie naar Caïro. 15.000 Arabieren worden gedood en 2.000 Israëli's. De Verenigde Staten grijpen in.

1981

Een vredesverdrag wordt ondertekend tussen Israël en de Palestijnse Bevrijdingsorganisatie (PLO), die zich op dat moment in Libanon bevindt. Ondanks dit vredesverdrag wil Ariel Sharon nog steeds Libanon binnenvallen.

3 juni 1982

Abu Nidal vermoordt de Israëliische ambassadeur in Londen. Ondanks dat de PLO en Libanon geen betrokkenheid hebben bij de moord, valt Israël Libanon binnen met een grondoffensief van 200.000 troepen. Ze doden veel Palestijnen in hun vluchtelingenkampen, waarbij 30.000 Arabieren omkomen.

18 september 1982

De Sabra en Shatila-massamoorden vinden plaats. De Libanese christelijke Falangistische militie, bondgenoten van Ariel Sharon en Israël, krijgen opdracht van Sharon om alle Palestijnse vluchtelingen in het vluchtelingenkamp Sabra en Shatila in Beiroet, Libanon, uit te roeien. Hierbij komen 2.750 mensen om het leven.

1990

Terwijl de Eerste Intifada de moslims met Hamas verenigde, willen Israël en de VS hun voortgang controleren door de PLO weer toe te staan in Palestina.

18 september 1987

De Eerste Intifada begint. 'Intifada' betekent 'afschudden' en dit was de manier waarop Palestijnen protesteerden en burgerlijke ongehoorzaamheid uitten tegen de Israëliische bezetting. Met Israël dat de Westelijke Jordaanoever en de Gazastrook sinds 1967 bezet hield, nam het aantal illegale Joodse kolonisten toe en werden de levensomstandigheden voor Palestijnen moeilijker. Het begon met een ongeval waarbij een IDF-vrachtwagen een Palestijnse auto raakte in bezet Gaza. Dit leidde tot protesten, en Hamas werd opgericht.

1991

De vredesconferentie van Madrid vindt plaats terwijl de Intifada woedt.

18 september 1991

De Eerste Intifada komt ten einde. 1.095 Palestijnen zijn gedood. 100 Israëli's zijn gedood. Shaykh Ahmed Yasin, de leider van Hamas, werd in 1989 tijdens de Intifada gearresteerd en kreeg levenslange gevangenisstraf.

1993

De Verklaring van Principes is geschreven in Oslo (het Oslo-1 Akkoord), tussen de Israëlische regering onder leiding van Yitzhak Rabin en de PLO. Dit akkoord legt een raamwerk vast waarin de Palestijnen Israël als staat zouden erkennen en in ruil daarvoor tijdelijke zelfbestuursregelingen zouden krijgen in de Westelijke Jordaanoever voor 5 jaar. Israël stemt er mee in zich terug te trekken uit de Westelijke Jordaanoever en de Gazastrook volgens de bepalingen van de Verklaring, maar Israëlische burgers mogen 'vrijelijk' gebruikmaken van de wegen in Gaza en de Westelijke Jordaanoever. Israël slaagt er echter niet in om tegen de deadline van 13 december te voldoen. Onschuldige Palestijnen die hoopvol zijn voor vrede, zijn opgetogen dat ze mogelijk de Westelijke Jordaanoever en de Gazastrook terugkrijgen.

4 november 1995

Israëliërs, waaronder Netanyahu en Sharon (toen nog geen premier), zijn boos op hun premier Rabin vanwege zijn vredesonderhandelingen met de PLO, met name Oslo-I akkoord en Oslo-II akkoord. Hij wordt vermoord door een extremistische Jood.

24 september 1995

Het Oslo-II akkoord wordt ondertekend, een verdere vredesovereenkomst tussen de Israëli's en de PLO. Ze verdelen de Westelijke Jordaanoever in drie gebieden: A, B en C. Het doel is ambitieus, maar zoals de memoires van vooraanstaande Israëlische onderhandelaars laten zien, hadden ze geen intentie om een Palestijnse regering in de Westelijke Jordaanoever of de Gazastrook te vestigen.

25 februari 1994

Het bloedbad van de Masjid al-Khalil vindt plaats. Baruch Goldstein, een Joodse kolonist, betreedt de Ibrahimi-moskee tijdens het Fajr-gebed en doodt 69 moslims. Hij wordt geprezen als een held door de Israëlische kolonisten.

mei 1996

Benjamin Netanyahu wordt premier. Hij maakt duidelijk dat hij niet van plan is de Oslo-akkoorden te volgen. Deze akkoorden vereisen dat Israël zich 50% terugtrekt uit de Westelijke Jordaanoever, maar Netanyahu biedt slechts 13% aan.

24 september 1996

Netanyahu geeft opdracht tot de bouw van een tunnel die langs de Buraqmuur (de Klaagmuur) zou lopen. Dit was een directe provocatie en Palestijnen gingen protesteren. Als vergelding doden Israëli's 70 Palestijnen.

17 mei 1999

Netanyahu verliest de verkiezing en Ehud Barak wordt premier. Hij wordt geprezen als de redder van Oslo. Maar in zijn eerste toespraak geeft hij een doodsteek door te zeggen dat er geen concessies zullen worden gedaan op de Westelijke Jordaanoever. Hij zegt ook dat er geen Israëlische nederzettingen zullen worden verwijderd uit Gaza of de Westelijke Jordaanoever.

april 2002

Israël begint met de bouw van een muur die de Westelijke Jordaanoever afsnijdt van de rest van Israël, waardoor Palestijnse dorpen worden afgesneden van het Israëlische land dat in 1948 werd ingenomen. 85% van de muur bevindt zich binnen de Westelijke Jordaanoever, wat de omvang van de Westelijke Jordaanoever verkleint en meer ervan onder volledige Israëlische controle brengt. De Palestijnen binnen de muur moeten dagelijks checkpoints passeren en omgaan met Israëlische kolonisten in de Westelijke Jordaanoever. De muur wordt wijd veroordeeld, zelfs door Blair en Bush.

september 2000

De Tweede Intifada begint wanneer oppositieleider Ariel Sharon een provocerend bezoek brengt aan de Masjid al-Aqsa met 1.000 Israëlische soldaten. Dit zette opzettelijk de lont aan voor Palestijnse protesten. Ariel Sharon wordt het volgende jaar, in 2001, gekozen als premier door de Israëliërs.

september 2004

De Tweede Intifada eindigt. 3.334 Palestijnen worden gedood in de Tweede Intifada, inclusief 12 journalisten. Het meest hartverscheurende sterfgeval is de moord op de 12-jarige Muhammad al-Durra. Zijn vader probeerde hem te beschermen, maar alsnog wordt het kind gedood. 75% van de Palestijnen in de Gazastrook leeft onder de armoedegrens. Shaykh Ahmad Yaseen, de spirituele leider van Hamas, wordt eerder in het jaar vermoord, en Yasser Arafat, de leider van de PLO, overlijdt ook. Arafat wordt opgevolgd door Mahmoud Abbas.

2005

In een onverwachte zet besluit de Israëlische premier Ariel Sharon eenzijdig om Joodse kolonisten uit Gaza te evacueren. Israël legt een blokkade rond de Gazastrook op.

Er wordt een democratische verkiezing gehouden in Gaza. Tot ieders verrassing wint Hamas de verkiezing. Veel politieke analisten geven aan dat de verkiezing eerlijk was. Desondanks zijn de Verenigde Staten, Europa en Israël niet blij en leggen zware sancties op aan Gaza. Ze intensiveren militaire aanvallen op Gaza en arresteren een derde van het door Hamas geleide Palestijnse kabinet. De Westelijke Jordanoever is nog steeds bezet..

26 januari 2006

31 mei 2010

Een internationale vloot van zes schepen vertrekt vanuit Turkije en vervoert benodigde hulpgoederen naar Gaza. De Israëlische marine entert het schip MV Mavi Marmara en voert een aanval uit waarbij negen Turkse staatsburgers omkomen. Aanvankelijk probeert Israël alle betrokkenheid te ontkennen, maar wanneer dit niet succesvol is, bieden ze hun excuses aan aan Turkije.

december 2008

Israël lanceert 'Operatie Gegoten Lood' in Gaza, gevolgd door een volledige grondinvasie. 1.400 Palestijnen worden gedood. Israël gebruikt fosforbommen tegen een VN-school. Tegen het einde van december zijn de voedsel- en medicijnvoorraden in Gaza tot een historisch dieptepunt gedaald. Het daaropvolgende jaar wordt Benjamin Netanyahu voor de tweede keer premier.

juli 2006

Nadat Hezbollah, een politieke organisatie in Libanon, twee Israëlische soldaten heeft gevangengenomen, gebruikt Israël dit als een reden om opnieuw Libanon aan te vallen. Ze voeren een grondinvasie uit en er vallen 1.000 Libanese burgerslachtoffers. De Verenigde Staten en Europa roepen niet op tot een staakt-het-vuren totdat het Qana-bloedbad plaatsvindt, waarbij de Israëlische Luchtmacht een gebouw met drie verdiepingen bombardeert en 56 burgers doodt.

2012

In mei lanceert Israël 'Operatie Zuil van Verdediging' in Gaza. Onder de slachtoffers bevinden zich vier tieners in de leeftijd van 16 tot 18 jaar, die worden gedood in een sportstadion. De aanval duurt zeven dagen. Tijdens de operatie vindt het bloedbad van de familie al-Dalu plaats, waarbij de hele familie van de inwoner van Gaza, Jamal Mahmoud, wordt uitgeroeid. In november neemt de VN een resolutie aan om de staat Palestina te erkennen.

januari 2014

Ondanks pogingen tot vrede keurt Israël plannen goed voor de bouw van nog eens 1.400 Joodse kolonistenwoningen in de Westelijke Jordanoever en Oost-Jeruzalem. De Palestijnse onderhandelaars hebben nu in feite alle hoop op vrede opgegeven.

april 2014

Mahmoud Abbas (vertegenwoordiger van de PLO) ondertekent een overeenkomst om een eenheidsregering te vormen met Hamas. Netanyahu gebruikt dit als excuus om te zeggen dat Israël niet zal onderhandelen met een door Hamas gesteunde Palestijnse regering, ondanks dat hij vanaf het begin geen interesse had in vredesbesprekingen, tenzij deze volledige controle voor Israël omvatte.

7 oktober 2023

Hamas lanceert een verrassingsaanval op Israël vanuit Gaza en doodt 1.400 Israëli's in 'Operatie Aardbeving van Al-Aqsa'. Als vergelding lanceert Israël 'Operatie Zwaarden van IJzer', wat tot nu toe 6.500 Palestijnse levens heeft gekost.

2022

Na in 2021 als premier te zijn afgezet, wordt Benjamin Netanyahu voor zijn derde termijn gekozen, wat hem de langstzittende premier van zionistisch Israël maakt.

juni 2014

In reactie op de overeenkomst tussen de PLO en Hamas zoekt Israël naar vergelding. Wanneer een eenzame Hamas-cel drie Israëlische tieners ontvoert en vermoordt, lanceert Israël 'Operatie Beschermende Rand'. Dit was een gecombineerde luchten grondinvasie van Gaza die 50 dagen duurde. 1.391 Palestijnen komen om het leven, waarbij het meest schrijnende geval het overlijden van 4 kinderen op een strand in Gaza is.